

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA OLARU c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 476/07)

HOTĂRÎRE
(Satisfacție echitabilă)

STRASBOURG

12 octombrie 2010

DEFINITIVĂ
la 12 ianuarie 2011

Această hotărîre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Olaru c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Nicolas Bratza, *Președinte*,

Lech Garlicki,

Ljiljana Mijović,

David Thór Björgvinsson,

Ján Šikuta,

Ledi Bianku,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

și Lawrence Early, *Grefier al Secțiunii*,

Deliberând la 21 Septembrie 2010,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea (nr. 476/07) depuse împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către un cetățean moldovean, dl Vasile Olaru (“reclamant”), la 11 decembrie 2006. Cererea a fost examinată simultan și cu cererile nr. 22539/05, 17911/08 și 3136/07 ce constituia parte a examinării cauzei *Olaru și Alții c. Moldovei* (cererile nr. 476/07, 22539/05, 17911/08 and 13136/07, 28 July 2009).

2. Reclamantul a fost reprezentat de dl F. Nagacevschi, avocat din Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl V. Grosu.

3. Reclamantul a pretins, în special, încălcarea drepturilor sale garantate de articolul 6 § 1 al Convenției și articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție ca urmare a neexecutării de către autorități a hotărîrii judecătorești definitive pronunțate de către instanțele judecătorești naționale în favoarea acestuia.

4. Prin hotărîrea din 28 iulie 2009 (“hotărîrea principală”), Curtea a constatat că a avut loc încălcarea drepturilor reclamanților prevăzute de articolul 6 § 1 al Convenției și a articolului 1 al Protocolului 1 la Convenție ca urmare a neexecutării unei hotărîri judecătorești definitive (vezi *Olaru și Alții c. Moldovei*, citată mai sus).

5. Avînd în vedere că nu a fost posibilă aplicarea Articolului 41 din Convenție pentru emiterea unei decizii, Curtea și-a rezervat acest capăt și a invitat Guvernul și compania reclamantă să prezinte observațiile sale în formă scrisă cu privire la acest aspect.

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamantul, dl Vasile Olaru, este cetățean moldovean, născut în 1971 și locuiește în Chișinău. Acesta lucrează în calitate de colaborator de poliție.

7. În conformitate cu prevederile Legii cu privire la poliție autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure colaboratorii de poliție cu spațiu locative.

8. La o dată nespecificată, reclamantul a inițiat proceduri civile împotriva Consiliului municipal Chișinău, iar la 16 decembrie 2004 Judecătoria Centru a obligat pârțul în procedurile naționale să acorde reclamantului spațiu locativ. Hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă și executorie; totuși, ea nu a fost executată pînă în prezent.

9. La 28 iulie 2009 Curtea a examinat circumstanțele prezentei cauze prin prisma cererii *Olaru și Alții c. Moldovei* (citată mai sus) și a constatat violarea articolului 6 și articolului 1 al Protocolului 1 la Convenție.

ÎN DREPT

10. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

“Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înalțelor Părți Contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul material

11. Reclamantul nu a pretins careva sume cu titlu de prejudiciu material, dar a rugat Curtea să oblige Guvernul să execute hotărîrea pronunțată în favoarea sa în termen de 6 luni.

12. Guvernul a susținut că acesta cunoștea despre obligația de a executa hotărîrea judecătorească pronunțată în favoarea reclamantei și autoritățile au făcut tot posibilul ca aceasta să fie executată cît mai curînd posibil. Cu toate acestea, Guvernul însă se îndoiește de faptul dacă o să execute hotărîrea în termenul propus de reclamant și a explicat că este dificil în situația prezentă să ofere o locuință închiriată într-un termen atît de scurt.

13. Curtea nu vede nici un motiv să se îndoiască de faptul că Guvernul nu va pune capăt încălcării constatate mai sus. În această privință, Curtea amintește că în temeiul articolului 46 al Convenției Înaltele Părți Contractante s-au angajat să se conformeze hotărîrilor definitive ale Curții în litigiile în care acestea sînt părți, executarea fiind supravegheată de către Comitetul de Miniștri. De aici rezultă, printre altele, că o hotărîre în care Curtea constată o încălcare impune statul reclamat, inter alia, să aleagă, sub

controlul Comitetului de Miniștri, măsurile generale și/sau, dacă este cazul (măsurile) individuale pe care trebuie să le adopte în sistemul legal național, întru a pune capăt încălcării constatate de Curte și de a-i înlătura, în limita posibilităților, toate consecințele (a se vedea, prin analogie, Scozzari and Giunta c. Italiei [GC], nr. 39221/98 și 41963/98, § 249, ECHR 2000-VIII). Prin urmare, Curtea lasă pe seama Comitetului de Miniștri sarcina să se asigure ca Guvernul Republicii Moldova, în conformitate cu obligațiile asumate în cadrul Convenției, să adopte măsurile necesare în concordanță cu concluziile Curții în prezenta hotărîre.

B. Prejudiciul moral

14. Reclamantul a solicitat suma de 6000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

15. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă avînd în vedere jurisprudența Curții privind neexecutarea hotărîrilor judecătorești.

16. Curtea consideră că reclamantului trebuia să-i fi fost cauzat un anumit stres și frustrare ca urmare a încălcărilor constatate în hotărîrea principală. Apreciînd pe principii echitabile, Curtea acordă reclamantului 2000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

C. Costuri și cheltuieli

17. Reclamantul a solicitat suma de 850 euro cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în procedurile în fața Curții.

18. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă.

19. Curtea îi acordă reclamantului integral suma solicitată.

D. Penalități

20. Curtea consideră oportun ca penalitatea de întîrziere să fie bazată pe rata limită a dobînzii Băncii Centrale Europene, căreia urmează să i se adauge trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, IN UNANIMITATE

1. Hotărîște

(a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantului în decurs de trei luni de la data la care hotărîrea va deveni definitivă în conformitate cu prevederile articolului 44 § 2 din Convenție, suma de 2000 euro (două mii euro) cu titlu de prejudiciu moral și 850 euro (opt sute cînzeci euro) cu titlu

4 HOTĂRÎREA (SATISFAȚIE ECHITABILĂ) OLARU C. MOLDOVEI

de costuri și cheltuieli, care urmează a fi convertite în monedă națională a Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data achitării, plus orice taxă care poate fi aplicată;

(b) că din momentul expirării celor trei luni menționate mai sus pînă la data executării se va achita o rată simplă a dobînzii la sumele de mai sus, egală cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada de întârziere plus trei procente;

2. *Respinge* restul pretențiilor reclamantului cu privire la satisfacția echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 12 octombrie 2010, potrivit Regulii 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Lawrence Early
Grefier

Nicolas Bratza
Președinte